

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Rvperti Ab-||batis Tvitiensis, Svmmi Disertissi=||miq[ue]
Theologi, sacris du[n]taxat literis omnia probantis, in XII.
prophetas mino-||res, Commentariorum Libri XXXII**

Rupert <von Deutz>

[Köln], M. D. XXVII.

VD16 B 3835

Prologus Rvperti In Abacvc Prophetam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71859)

COMMENT· RUPER· ABBA· LIB· I.

Ro. 5. tis sicut dii semp & incessanter, ex uno & per unū in omnes homines malicia eius pertransiit, quemadmodū Apostolus dicit: Quia per unum hominē in hunc mundū peccatū intrauit, & per peccatū mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt.

Psal. 50. Super quē ergo malicia eius nō pertransiit? Quis nō in iniquitatibus cōceptus est? & quem nō in peccatis cōcepit mater sua? Igitur causa hęc, causa magna est, cur super te manū cōpresserint, oēs qui audierūt auditiōnē tuā, quia te quidē cuius malicia super oēs per unum pertransiuit, unus homo, qui solus sine peccato exiuit, dānauit atq; cōtriuuit, ipsos autē de malicia liberauit atq; iustificauit, qui audientes gauisī sunt, & gaudentes atq; credentes super te manū compresserunt. ¶ Libri tertij & ultimi in Naum prophetam finis.

PROLOGVS RUPERI IN ABACVC PROPHE TAM.

Ctaum prophetarum Abacuc iam dudum ingredi ardebat animus, dū ad huc in præcedente, scilicet Naum totus teneretur intentus. Adhuc enim circa fines illius, uidelicet Naum meditatione ferē continua uersabatur, & iā quasi de propinquo loco aliquo, illa huius uociferatio grandis audiebatur. Vt quæ quo dñe clamabo, & nō exaudies, uociferabor ad te, uim patiens & nō salua bis. Item: Domine audiui auditiōnē tuā, & timui. Fateor quia uim clamoris huiuscemodi, nō sine quodā diuino horrore audiebat auris interioris hoīs, nāq; illuc ingredi cupiebat, meo mor illius uersiculi, lætabor ego sup eloquia tua, sicut q inuenit spolia multa. Sentiebat alligat de cupiditate hoīs negotiatoris, bonas margaritas qrentis, q tūc demū unā se in uertice p̄ciosam margaritā, nō uane arbitrat, cū fidē uel iustitiā, q̄ Chr̄s est, inuenit in lege & prophetis, p̄ quos sine dubio locutus est sp̄s sanctus. Nouit ipse Chr̄s cordis paterni, cordis aurei marie garita p̄ciosa, quasi scrutādo scripturas, scrutādo prophetas, ipsum q̄rit, ista scrutatis aīa sanctū inuocans sp̄m, q locutus est p̄ prophetas, ut pulchritudinē talis margaritæ, iā hic p̄ hoc speculū in isto prophetici sermonis ænigmate sic p̄ostendit, quatenus eandē in futuro seculo semp possidere, & sicuti est uidere, cōcedat: Dicit autē Ap̄tus, q̄ gloria nostra, hac est re. stimoniū cōscientiæ nostrę, qd̄ in simplicitate & sinceritate dei, & nō in sapiētia carnali, sed in ḡfa dei cōuersati sumus. Cū hoc exēplo, & illud ad cōsolatiōnē accedit, q̄ uos d̄ uicere c̄lefastici & religiosi, beneuoli & sp̄uales amici, q̄s in proemio explanatiōis Naū p̄nomi nauī, paruitatē meā bona spe cōsolamini fructus percipiēdi, his & huiuscemodi uerbis. In siste igitur bone uir, & uiriliter age, & cōfortetur cor tuū, ut delicijs quas in hac peregrinatio ne summamim prælibas, tandē pleno ore in regno dei sup mēsam eius edens & bibens p̄fruaris. Non igitur quasi supra modū grauatus detractionē cuiusq; ita uereat fidelis animus ut à bono studio decidat, & torpeat remissis manibus, imō stellionis memor sit, q̄ penas non habens, manibus utitur, et moratur in ædibus regū, et galli succincti lumbos et arctetis, nec est rex qui resistat eis.

Psal. 118. de cupiditate hoīs negotiatoris, bonas margaritas qrentis, q tūc demū unā se in uertice p̄ciosam margaritā, nō uane arbitrat, cū fidē uel iustitiā, q̄ Chr̄s est, inuenit in lege & prophetis, p̄ quos sine dubio locutus est sp̄s sanctus. Nouit ipse Chr̄s cordis paterni, cordis aurei marie garita p̄ciosa, quasi scrutādo scripturas, scrutādo prophetas, ipsum q̄rit, ista scrutatis aīa sanctū inuocans sp̄m, q locutus est p̄ prophetas, ut pulchritudinē talis margaritæ, iā hic p̄ hoc speculū in isto prophetici sermonis ænigmate sic p̄ostendit, quatenus eandē in futuro seculo semp possidere, & sicuti est uidere, cōcedat: Dicit autē Ap̄tus, q̄ gloria nostra, hac est re. stimoniū cōscientiæ nostrę, qd̄ in simplicitate & sinceritate dei, & nō in sapiētia carnali, sed in ḡfa dei cōuersati sumus. Cū hoc exēplo, & illud ad cōsolatiōnē accedit, q̄ uos d̄ uicere c̄lefastici & religiosi, beneuoli & sp̄uales amici, q̄s in proemio explanatiōis Naū p̄nomi nauī, paruitatē meā bona spe cōsolamini fructus percipiēdi, his & huiuscemodi uerbis. In siste igitur bone uir, & uiriliter age, & cōfortetur cor tuū, ut delicijs quas in hac peregrinatio ne summamim prælibas, tandē pleno ore in regno dei sup mēsam eius edens & bibens p̄fruaris. Non igitur quasi supra modū grauatus detractionē cuiusq; ita uereat fidelis animus ut à bono studio decidat, & torpeat remissis manibus, imō stellionis memor sit, q̄ penas non habens, manibus utitur, et moratur in ædibus regū, et galli succincti lumbos et arctetis, nec est rex qui resistat eis.

z. Corin. 1. stimoniū cōscientiæ nostrę, qd̄ in simplicitate & sinceritate dei, & nō in sapiētia carnali, sed in ḡfa dei cōuersati sumus. Cū hoc exēplo, & illud ad cōsolatiōnē accedit, q̄ uos d̄ uicere c̄lefastici & religiosi, beneuoli & sp̄uales amici, q̄s in proemio explanatiōis Naū p̄nomi nauī, paruitatē meā bona spe cōsolamini fructus percipiēdi, his & huiuscemodi uerbis. In siste igitur bone uir, & uiriliter age, & cōfortetur cor tuū, ut delicijs quas in hac peregrinatio ne summamim prælibas, tandē pleno ore in regno dei sup mēsam eius edens & bibens p̄fruaris. Non igitur quasi supra modū grauatus detractionē cuiusq; ita uereat fidelis animus ut à bono studio decidat, & torpeat remissis manibus, imō stellionis memor sit, q̄ penas non habens, manibus utitur, et moratur in ædibus regū, et galli succincti lumbos et arctetis, nec est rex qui resistat eis.

Prouer. 30. habens, manibus utitur, et moratur in ædibus regū, et galli succincti lumbos et arctetis, nec est rex qui resistat eis.

RUPERI ABBATIS TVITIENSIS IN ABACVC PROPHE TAM COMMENTARIORVM LIBER PRIMVS.

Dan. 14

Mus quod uidit Abacuc propheta. ¶ Quo tempore fuerit Abacuc, ex Daniele docemur, ad quē in lacū leonū cū prandio missus legitur, ait beatus Hieronymus, quanq̄ apud Hebræos illa historia nō legatur. Sive quis recipit scripturā illā, sive nō recipit, hic tanq̄ propheta scribit, quę uetura cognoscit. Et quō prior propheta Naū, quē hic sequit, uaticiniū habuit cōtra Assyr̄os & Assyrios, q̄ uastauerūt decē tribus, q̄ uocant Isth̄, ita iste onus uidit. i. rē grauē, & p̄de ris laborisq; plenā, aduersus Babylonē & Nabuchodonosor, à qbus Iuda & Hierusalem subacta